

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19

BILITIS FOUNDATION
GLAS FOUNDATION

Автор:
Боряна Атанасова, фондация Билитис

BrinkItOn

bilitis

GLAS

Този доклад е произведен в рамките на проекта „На ръба на приемането“, финансиран по Програма „Права, равенство и гражданство“ (2014-2020) на Европейския съюз. Съдържанието му представлява единствено възгледите на автора и е негова отговорност. Европейската комисия не носи никаква отговорност за използването на информацията, която съдържа.

Настоящият доклад представя анализ на данните от анкета, реализирана онлайн от фондациите GLAS и Билитис в периода септември-октомври 2020 година. Целта на анкетата бе събиране на данни от ЛГБТИ хората в България относно ефектите от COVID-19 върху живота им. Докладът обобщава отговорите на 176 човека на различна възраст, представители от различни подгрупи на ЛГБТИ общността в България.

ВЪЗРАСТ

68 човека или 38,6% от всички участвали в анкетата са на възраст между 18 и 24 години. Масата от хора, включили се в анкетата са на тази възраст, следвани от хората на възраст между 25 и 34 години (62 души или 35,2%). Сред анкетираните има само един човек на възраст между 55-64 години, като няма данни за хора, над 65 години, които да са взели участие.

БИОЛОГИЧЕН ПОЛ

ПОЛ, С КОЙТО СЕ ИДЕНТИФИЦИРАМ

58,5% от общо 176 анкетираните или 103 души посочват за свой биологичен пол женски. 40,3% или 71 човека споделят, че биологичният им пол е мъжки. И само двама човека избират да не дадат конкретен отговор на този въпрос.

Що се касае до пола, с който всеки се идентифицира, нещата стоят по по-различен начин, като тук отново повечето хора се идентифицират с женски пол (81 човека, 46%), следвани от мъжки (73 човека, 41,3%).

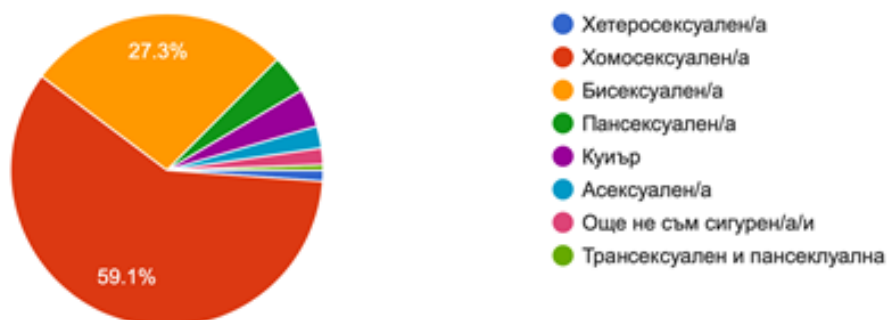
Останалата част от анкетираните предпочитат да използват за себе си други определения, свързани с начина, по който се идентифицират - 13 човека (7,4%) са небинарни хора, 7 човека (4%) все още не са сигурни как да се идентифицират, 1 човек определя себе си като джендърфлуид и 1 човек споделя, че няма значение начина, по който се идентифицира.

СЕКСУАЛНА ОРИЕНТАЦИЯ

От общо 176 човека, включили се в анкетата, 103 от тях се определят като хомосексуални (59,1%), следвани от бисексуални (48 човека, 27,3%). 7 човека определят себе си като пансексуални и също толкова като куйър. Само 4 човека посочват, че принадлежат към асексуалния спектър. Сред всички 176 анкетирувани има двама души, които споделят, че се идентифицират като хетеросексуални (1,1%).

4. Каква е сексуалната Ви ориентация?

176 responses

СЕМЕЙНО ПОЛОЖЕНИЕ/СТАТУС

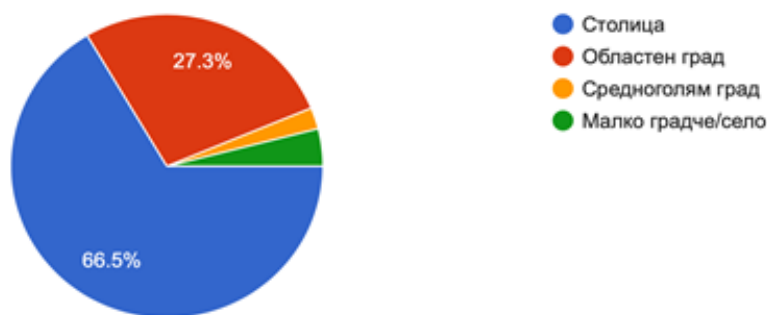
91 човека или 51,7% от всички участници в анкетата посочват, че са необвързани, следвани от 47 човека (26,7%), които споделят, че са във връзка, но без съвместно съжителство. 28 човека или 15,9% са във връзка и живеят с партньорите си. Едва 3 души или 1,7% от всички анкетирувани посочват, че има сключен граждански брак със своите партньори. Двама души споделят, че са в отворена връзка, а 1 човек има по-различен статус - отношения с привилегии.

НАСЕЛЕНО МЯСТО

От общо 176 човека цели 117 човека (66,5%) са тези, които в момента живеят в столицата - София, следвани от Пловдив, Бургас и Варна. 48 човека или 27,3% посочват, че живеят в друг областен град. 7 човека (4%) от всички анкетирувани живеят в малък град или село в България, като само 4 човека (2,3%) посочват, че живеят в средно голям град.

7. Какво по вид е това населено място?

176 responses

СИТУАЦИЯ НА ЖИВЕЕНЕ

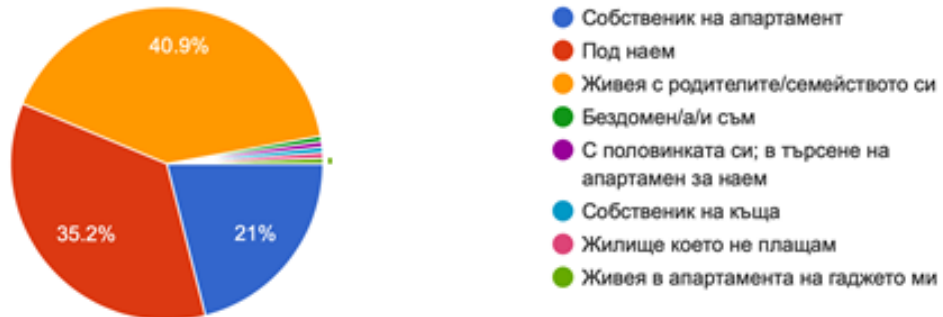
Интересното е, че от общо 176 анкетирувани, 72 от тях (40,9%) посочват, че живеят при родителите си/семейството си. 62 (35,2%) живеят под наем, като 37 човека (21%) притежават собствен апартамент.

Останалите отговори са на единични лица, някои от които споделят, че са в търсене на апартамент под наем заедно с партньора/ката си - 1 човек (0,6%) или собственици на къща - 1 човек (0,6%), 1 човек живее в жилище, което не плаща, 1 живее в апартамента на своя та партньор/ка, а 1 посочва, че към момента на попълване на анкетата е бездомен.

79 човека или 45,1% от 175 анкетирувани споделят, че живеят заедно със своите роднини/семейство. 37 човека (21,1%) от всички живеят с партньор/ка. 20% или 35 човека живеят самостоятелно. 13 човека (7,4%) живеят в собствена стая под наем. 7 човека (4%) живеят в споделена стая под наем или в общежитие.

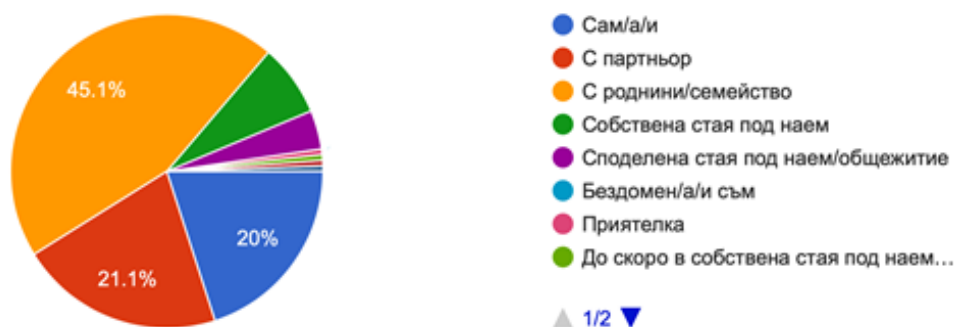
8. Каква е ситуацията Ви на живеене?

176 responses

9. С кого живеете?

175 responses

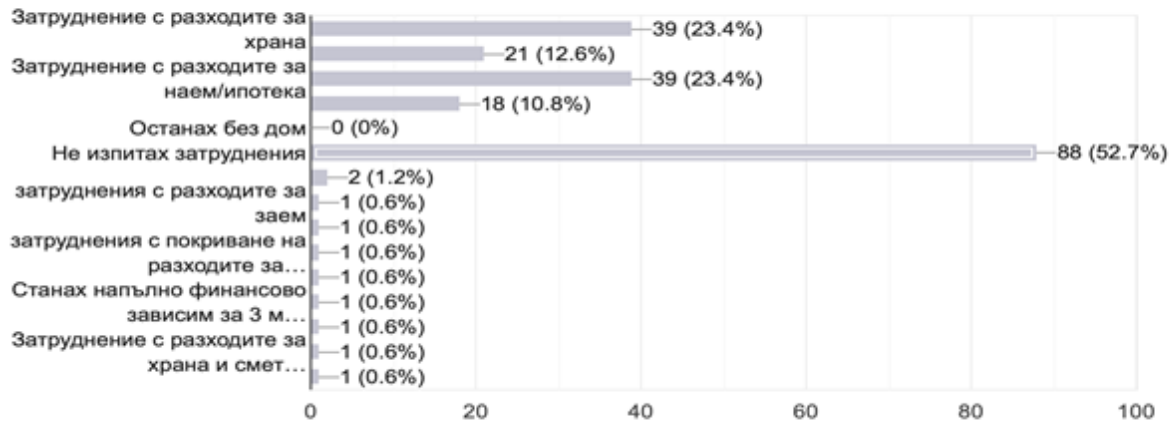
ФИНАНСОВИ ЗАТРУДНЕНИЯ ПО ВРЕМЕ НА COVID-19

Хората, избрали да дадат отговор на този въпрос са 167. От тях 88 човека (52,7%) посочват, че не са изпитали финансови затруднения в резултат на противоепидемичните мерки заради Covid-19. Равен брой хора - 39 (23,4%) споделят, че са изпитали затруднения с разходите за храна и с разходите за наем/ипотека. 21 (12,6%) човека са изпитали финансови затруднения, свързани с разходите за лекарства. А 18 човека (10,8%) посочват, че им се е наложило да променят ситуацията си на живеене в следствие на ковид.

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

10. Испитахте ли финансови затруднения в някоя от следните сфери в резултат на противоепидемичните мерки срещу Covid-19?

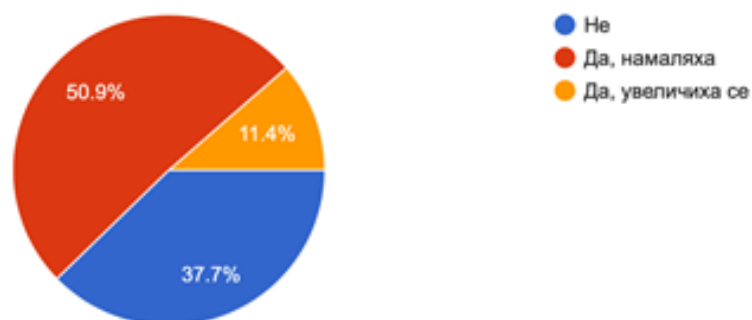
167 responses

Малко над половината от анкетираните (89 човека, 50,9%) споделят в анкетата, че в резултат на извънредното положение размерът на средствата, с които разполагат, е намалял. 66 човека или 37,7% посочват, че размерът на средствата им не се е променил като за 20 човека (11,4%) размерът на средствата, с които разполагат, се е увеличил.

11. Промени ли се размерът на средствата, с които разполагате, в резултат на извънредното положение?

175 responses

РАБОТЕН СТАТУС

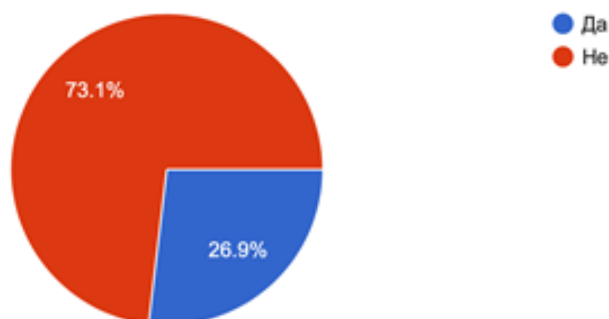
47 човека от 171 анкетирани споделят, че в следствие на извънредното положение им се е наложило да работят от вкъщи, но са запазили работата си. При 22 човека (12,9%) не е имало никаква промяна в работния статус нито работно място. 27 (15,8%) човека посочват, че са били безработни още преди началото на извънредното положение през март 2020 година. 17 човека (9,9%) са имали ограничени възможности да работят в следствие на ковид. 14 (8,2%) човека споделят, че са били намалени работните им часове в следствие на протиепидемичните мерки, докато 13 (7,6%) човека посочват, че работната им натовареност се е увеличила в следствие на мерките. Единични отговори посочват, че някои от хората са или все още ученици/студенти, или не работят в момента. Други споделят, че натовареността им е в пъти по-голяма, защото работят като лекари (1 човек, 0,6%) или че техните родители са загубили работата си в следствие на извънредната обстановка и мерките (1 човек, 0,6%). 1 човек (0,6%) посочва, че в началото е загубил работата си, но в последствие си е намерил по-сигурна и сравнително по-добре платена такава, а друг един човек споделя, че е трябвало да затвори собствения си бизнес си и да понесе загуби. Този човек посочва също така, че работи и на друго място. Цели 18 човека (10,5%) от общо 171 респонденти, споделят, че са загубили работата си вследствие на протиепидемичните мерки.

ЗАБОЛЯВАНИЯ/УВРЕЖДАНИЯ

От общо 175 отговори 128 (73,1%) споделят, че нямат налични заболявания или увреждания. 47 човека (26,9%) посочват, че имат такива. На въпроса дали това заболяване или увреждане ограничава активността им, са отговорили общо 162 души като 36 човека (22,2%) посочват, че заболяванията, които имат не ги ограничават в това отношение. 18 човека или 11,1% посочват, че активността им бива ограничена от заболяването/увреждането, което имат.

13. Имате ли някакви заболявания или увреждания?

175 responses

ЕТНИЧЕСКА ПРИНАДЛЕЖНОСТ

Резултатите от анкетата показват, че от 173 души 158 (91,3%) са българи. 6 човека (3,5%) са с турски произход, а само трима посочват, че са от ромски произход (1,7%). Сред всички анкетирани има човек от американски произход, човек от смесен произход (български и танзанийски) както и български и македонски, руски, арабски, като всеки от тях представлява (0,6%) от всички анкетирани.

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ТЕХНОЛОГИИ С ЦЕЛ ОНЛАЙН КОМУНИКАЦИЯ

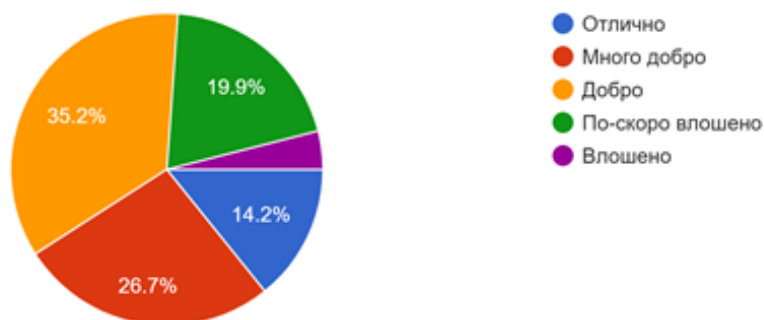
От всички 176 участници в анкетата 103 (58,5%) от тях нямат абсолютно никакви проблеми и затруднения с използването на различни технологии като лаптоп, компютър или мобилно устройство с цел онлайн комуникация. 24 човека (13,6%) посочват, че са много съгласни с твърдението, че им е удобно и могат да използват технологии, за да комуникират онлайн. За 28 човека (15,9%) използването на такива устройства е напълно неудобно и не могат да боравят с тях свободно.

ПСИХИЧНО ЗДРАВЕ

На въпроса “Как бихте описали психическото си здраве преди въвеждането на извънредни мерки във връзка с COVID-19?” 62 човека (35,2%) от общо 176 посочват, че психическото им здраве е било добро. 47 човека или 27,6% споделят, че е било на много добро ниво. 35 от анкетираните (19,9%) твърдят, че психическото им здраве е било по-скоро влошено, докато при 25 (14,2%) е било отлично. Само 7 човека (4%) посочват, че психическото им здраве е било влошено още преди въвеждането на извънредно положение в следствие на ковид.

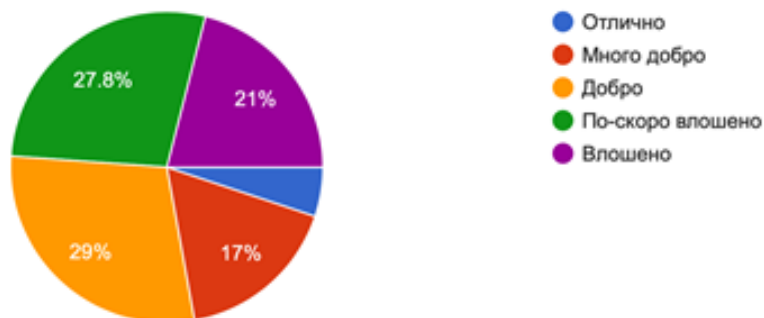
17. Как бихте описали психическото си здраве преди въвеждането на извънредни мерки във връзка с COVID-19?

176 responses

След въвеждане на извънредни мерки като социална дистанция и ограничаване на движението в следствие на ковид, се наблюдава влошаване на психическото състояние у анкетираните като вече 49 човека (27,8%) посочват, че чувстват психическото си здраве да е по скоро влошено за разлика от преди и цели 37 човека (21%) споделят за категорично влошаване на психическото им състояние. Вследствие на това хората, споделили, че психическото им състояние е добро, много добро или отлично дори след мерките, са значително по-малко, а именно - добро (51 човека, 29%), много добро (30 човека, 17%), отлично (9 човека, 5,1%)

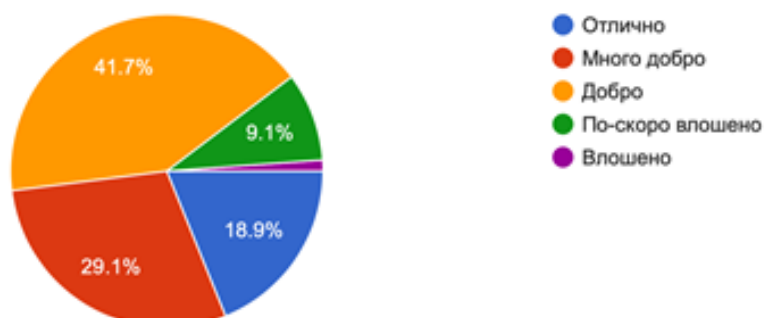
18. В пика на COVID-19, когато бяха наложени мерките за социална дистанция и намаляване на срещите с хора да крайна необходимост, как бихте описали психическото си здраве?
176 responses

ФИЗИЧЕСКО ЗДРАВЕ

Много подобно стоят нещата и с физическото състояние на ЛГБТИ хората преди и след пика на пандемията и наложените в следствие на нея мерки. Преди началото на извънредната обстановка 73 човека (41,7%) от общо 175 споделят, че физическото им здраве е било на добро ниво. 51 човека (29,1%) посочват, че физически са били много добре, а физически отлично са се чувствали 33 човека (18,9%) от всички анкетирани. Преди пика на пандемията физическото състояние е било по-скоро влошено при 16 човека (9,1%) и влошено при двама (1,1%).

19. Как бихте определили физическото си здраве преди въвеждането на извънредни мерки във връзка с COVID-19?
175 responses

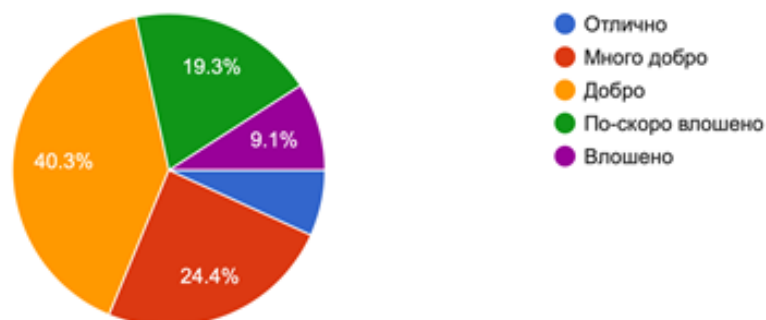

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

По време на пика на пандемията и след въвеждане на новите мерки от общо 176 човека, 71 (40,3%) са се чувствали в добро физическо здраве, 43 (24,4%) са се чувствали в много добро физическо здраве и значително по-малко хора са се чувствали в отлично такова - 12 човека (6,8%). В следствие на мерките около Covid-19 вече 34 човека (19,3%) посочват, че са били с по-скоро влошено физическо състояние и 16 човека (9,1%) са наблюдавали категорично влошаване на физическото си здраве.

20. В пика на COVID-19, когато бяха наложени мерките за социална дистанция и намаляване на срещите с хора да крайна необходимост, как бихте описали физическото си здраве?

176 responses

НАВИЦИ

Непушачи - 104 човека (59,1%)

Пушачи - 72 човека (40,9%)

През последните 4 месеца 114 човека (66,3%) от общо 176 посочват, че не е имало промяна в навиците им във връзка с употребата на цигари в следствие на извънредните мерки. 32 души (18,6%) споделят, че са започнали да пушат повече, докато 18 човека (10,5%) - че са пушили по-малко от преди. 5 човека (2,9%) твърдят, че са спрели употребата на цигари, а трима са пропушили (1,7%).

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

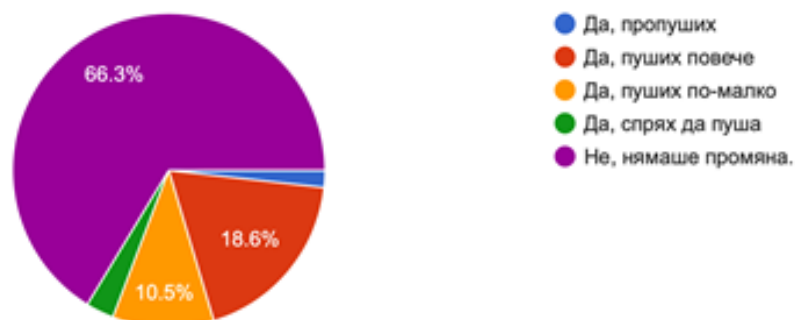
Употребяват алкохол - 111 човека (63,1%)

Не употребяват алкохол - 65 човека (36,9%)

При 101 (57,7%) човека от общо 175 човека, не се е наблюдавала промяна в навиците им във връзка с употребата на алкохол. 3 (1,7%) човека са започнали да пият повече от преди пандемията. 26 човека (14,9%) са пиели по-малко. 11 (6,3%) човека са спрели приема на алкохол, докато 6 (3,4%) човека са започнали да употребяват.

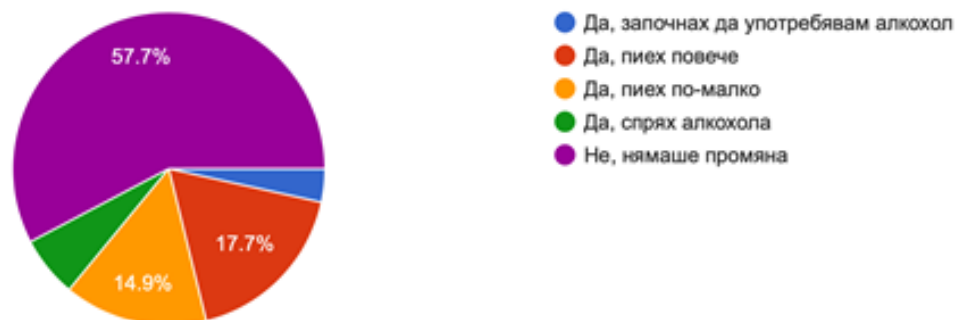
22. Промениха ли се се навиците ви през последните 4 месеца?

172 responses

24. Промениха ли се навиците ви през последните 4 месеца?

175 responses

На въпроса дали при хората, които водят активен сексуален живот, той се е променил по време на пандемията, 58 (33,5%) човека от общо 173-ма споделят, че сексуалният им живот е станал по-малко интензивен от преди. 52-ма души (30,1%) не е имало промяна. 47 човека (27,2%) посочват, че нямат активен сексуален живот. Само 14 човека (8,1%) споделят, че водят по-интензивен сексуален живот.

ДОСТЪП ДО УСЛУГИ

Мнозинството от анкетирани или 122 човека (70,1%) от общо 174 дали отговор на въпроса “Имали ли сте затруднения с достъпа до някоя от следните здравни услуги, предизвикани от пандемията на Covid-19”, посочват, че не са имали такива и не им се е налагало да използват здравни услуги и по-специални процедури. 35 човека (20,1%) споделят, че не са имали затруднен достъп до здравни услуги, когато се е налагало да ползват такива. 8 човека (4,6%) посочват, че са изпитали затруднения във връзка с достъпа до процедури за репродуктивно здраве, а четирима (2,3%) са имали такива трудности при достъпа до процедури и медикаменти, свързани с ХИВ статуса им.

На въпроса “Имаше ли негативни последици за Вас като ЛГБТИ човек временното преустановяване на дейността на администрацията?” избират да дадат отговор общо 122 души от 176, до които сме се допитали. Мнозинството от тях споделят, че не са усетили никакви негативни последици като ЛГБТИ хора във връзка с ограничената или временно преустановена работа на администрацията. Някои от тях споделят, че са имали административни трудности и пречки, но не пряко свързани с това, че са ЛГБТИ. Пример за това е споделеното от един от анкетираниите:

“Като ЛГБТИ - не, но не можах да започна работа известно време, защото нямаше как да си издам медицинско за работа.”

Този пример ни дава яснота за това колко уязвима е административната система в България и колко лесно може да се повлияе работата ѝ от извънредна ситуация като тази в следствие на пандемията. Няколко души също споделят за трудностите, с които са се сблъскали в опитите си да намерят работа, а други споделят, че администрацията така или иначе не работи в полза на ЛГБТИ хората, което я прави недостъпна за хората от общността и през останалото време от годината, не само по време на пика на пандемията.

“Не, защото администрацията не работи в моя полза като ЛГБТИ човек, независимо дали работи по принцип.”

“Не, администрацията и властта в страната не се вълнуват положително и ангажират много с нас.”

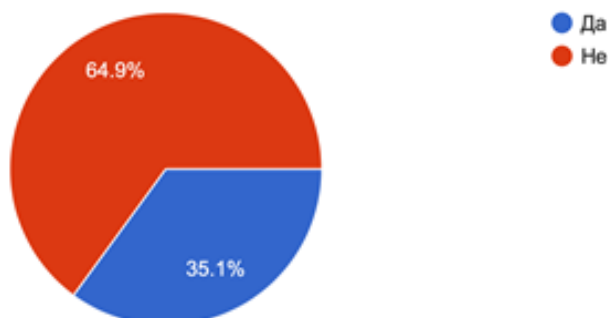
От тези примери проличава недоверието на ЛГБТИ хората към администрацията и властта в България и се затвърждава усещането, че един ЛГБТИ човек по никакъв начин не е защитен, а даже обратното - че системата работи по-скоро във вреда, отколкото в полза на хората от общността. Те не вярват, че въобще тя може да им съдейства по какъвто и да е начин, тъй като няма никакви включващи процедури за тях.

ГРУПИ ЗА ВЗАИМОПОМОЩ

От общо 174 отговори по-голям е дялът на хората посочили, че не са част от никакви общностни ЛГБТИ групи или ЛГБТИ групи по интереси (113 човека, 64,9%). 61 човека (35,1%) споделят, че участват в такива групи.

28. Участвате ли в някакви общностни ЛГБТИ групи по интереси и/или групи за взаимопомощ?

174 responses

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

В допълнение голяма част от хората, които по принцип се включват в срещи на такива групи, споделят, че през последните 5 месеца, по време на пандемията и след въвеждане на извънредните мерки, срещите са преминали онлайн. От коментарите се вижда, че на редица от ЛГБТИ хората не харесват онлайн срещи, поради факта, че не ги намират за достатъчно ефективни в сравнение със срещите на живо. Повечето от тях предпочитат живия контакт с останалите от общността, тъй като по този начин усещането за общност е най-силно и най-живо, хората се чувстват по-споделени и сплотени и част от нещо значимо. Някои хора споделят, че участието им е намаляло, защото са предпочитали живата комуникация.

“Намаля значително заради нежелание да използвам дистанционна комуникация.”

ЛГБТИ младежите често са тези, които предпочитат срещи на живо и особено много държат на тях. Те биха избрали среща на живо пред това да се виждат онлайн, ако няма друга опция и единственият вариант е онлайн среща, биха предпочели да не присъстват на среща на групата.

“Срещите на групите, в които участвам, преминаха онлайн и се включвах в тях. След края на по-рестриктивните мерки, честотата на срещите намаля, защото участниците не искаха да се включват вече в онлайн срещи, а искаха да се срещаме на живо.”

С настъпването на летния сезон и отпадане на част от мерките, някои от общностните групи започват да се случват на живо - навън и по паркове, което бива силно предпочитано от немалко ЛГБТИ хора и с това се налага изцяло отпадане на онлайн срещите при някои от групите. Причината за това е, че за много хора една среща на живо носи много повече, общността се сплотява истински, а новоприсъединилите се хора в някои случаи се чувстват по-приобщени.

“Участвах в онлайн срещи, а след олекотяването на изолационните мерки и в срещи на открито.”

ЛГБТИ ПО ВРЕМЕ НА КАРАНТИНА И ИЗОЛАЦИЯ

Данните от анкетата показват как се е отразила пандемичната ситуация и мерките, наложени в следствие на нея на живота на ЛГБТИ хората в България. Много голяма част от тях споделят, че поради наложените ограничения за социални контакти и излизане, е трябвало да си стоят въщи и да прекарат няколко месеца или при своите роднини, или при партньора си. За много ЛГБТИ хора това е бил изключително труден период лишен от много ценни контакти на живо, които често се явяват много важна подкрепа за един човек от общността. Голяма част от хората не водят открит начин на живот и разчитат предимно на контактите си с други като тях. По време на пандемията, когато тези контакти са били силно ограничени, това създава предпоставка за засилено чувство на изолираност, самотност, несподеленост и влошаване на психическото здраве.

“Тотална изолация без никакви познати, приятели, колеги, роднини. Затвор. В комбинация със сериозно заболяване доведе до отчаяние и депресия.”

“Отразиха се както и на всички останали общности - усилиха усещането за самота и намаляха шансовете да я избегнеш, срещайки някой нов човек в живота си.”

Някои от хората идентифицират като голяма щета вследствие на мерките затварянето на общностния ЛГБТИ център - Рейнбоу Хъб. За много от тях Рейнбоу Хъб бе място, в което да могат да се чувстват спокойни да изразяват себе си, да се срещат с нови хора, да участват в различни общностни инициативи, както и да получават нужната подкрепа.

“Изчезна общностният център Рейнбоу хъб.”

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

“Що се отнася до общността, за мен е негативен ефект бе затварянето на единствения ЛГБТИ общностен център Rainbow Hub. И за разлика от мен, много ЛГБТИ хора нямаха възможност да се виждат с партньорите си през този период, още повече да намират нови партньори.”

Редица ЛГБТИ хора споделят също, че не са могли да се виждат с партньорите си, тъй като не живеят на едно място - някои са или в чужбина, или в друг град в България. Поради ограниченията за пътуване дори и из България, това да се видиш партньора си, става невъзможно. За много хора във връзка това има своите негативни последици, тъй като понякога партньорът е единственият източник на подкрепа за един ЛГБТИ човек.

“С партньорът ми жевеехме в различни държави, което се отрази на емоционалното ми състояние.”

На много ЛГБТИ хора се е наложило да се върнат при родителите си и да живеят с тях за тези няколко месеца, други като например ученици и младежи, които все още живеят със семейството си, са били ограничени да излизат и да се срещат с хора. Това в много случаи може да се яви като сериозен проблем за тях, тъй като ЛГБТИ хората често не могат да бъдат съвсем себе си у дома и пред родителите си поради страх, че могат да бъдат отхвърлени или психически/физически тормозени заради това, че са ЛГБТИ.

“Мисля, че на много хора живота им през този период е бил труден, защото може да се е налагало постоянно да са затворени със семейство/роднини или др. хора които не ги приемат. В някои случаи е имало шанс за психическо/физическо насилие.”

“Повече домашно насилие и стрес върху ЛГБТ лица, идващо от неодобряващи роднини.”

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

Това да си затворен в едно домакинство с родители или роднини, които не те подкрепят и приемат, може да нанесе редица травми и да остави трайни отражения върху менталното здраве на един ЛГБТИ човек.

“Ограниченията по време на пандемията ме лишиха от възможността да съм в безопасна среда през повечето време, тъй като се налагаше да прекарвам повече време с роднините ми, които не приемат и не подкрепят различната ми сексуална ориентация. Това доведе до значително влошаване на психическото ми здраве и отключване на паническо разстройство.”

За някои от анкетираните обаче, пандемията е имала своите положителни страни, отваряйки възможност и повече свободно време за работа над себе си, преоткриване на хобита, по-редовен сън, здравословно хранене и сплотени контакти с близки и роднини.

“Имам повече време за себе си и моя партньор, спортувам повече, храня се по-здравословно и общувам по-уравновесено заради липсата на външни фактори.”

“За мен този период беше възможност да позабавя иначе доста активния си начин на живот, което ми се отрази много положително. Стоенето вкъщи доведе до по-редовен сън и по-редовно хранене, най-сетне намерих време и за физически упражнения. Имах възможност да се включа в редица онлайн срещи с други хора от ЛГБТИ общността както от България, така и от чужбина, и не съм имала липса на контакти с хора от общността.”

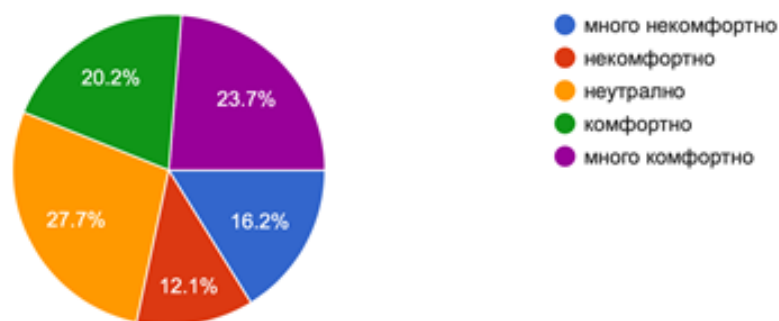
“Не са ми се отразили негативно. Най-накрая се сдобих с време да преоткрия себе си.”

ЛГБТИ У ДОМА ПО ВРЕМЕ НА КАРАНТИНА

41 от общо 173 човека посочват, че са се чувствали много комфортно да изразяват своята ЛГБТИ идентичност в домашна обстановка (23,7%). Комфортно са се чувствали 35 (20,2%) от анкетираните, докато най голям е делът на тези, които са се чувствали неутрално по въпроса (48 човека, 27,7%). За 28 души (16,2%) това да са открито себе си у дома е било много некомфортно, докато за 21 (12,1%) е било некомфортно.

31. Колко удобно се чувствахте да изразявате Вашата ЛГБТИ идентичност в домашна среда по време на карантината?

173 responses

Мнозинството от ЛГБТИ хората, включили се в анкетата, споделят като основна причина за това да се чувстват некомфортно у дома негативните нагласи на родителите си/семейството. Много хора в общността имат хомофобски настроени родители, които са ги карали да се чувстват неприети и са ги тормозили психически заради тяхната ЛГБТИ идентичност, което от своя страна повлиява изключително негативно върху менталното им здраве и самооценката им.

1. Родителите ми не ме приемат 2. Постоянно се опитват да ми втълпят, че това не е нормално и нещо не ми е наред. 3. Не ми беше разрешено да комуникирам с приятелите си както преди и ползването ми на телефон и като цяло социални мрежи беше доста ограничено. 4. Имало е моменти, в които почти се е стигало до физическо насилие.

“Родителите ми виждаха повечето време заедно като възможност да обсъждаме натоварващи теми и да се конфронтираме на тема религия - ЛГБТИ.”

От отговорите на немалко от анкетираните ЛГБТИ хора става ясно, че родителите им и близките, с които живеят по време на карантината, не знаят за тяхната ЛГБТИ идентичност и заради това те избират да не споделят за себе си, поради убеденост, че това ще породии конфликти, неприязън и тормоз от страна на родителите. Именно това е изключително ограничаващо за неразкритите хора от общността, тъй като се налага да прекарат по-голямата част от този период, криейки се и без достъп до хора и контакти, които да ги карат да се чувстват подкрепени и приети.

“Не съм казала на родителите си за сексуалността си и няма как да обсъждам такива теми с тях.”

“Изразявам своята идентичност навън, не в нас, за съжаление ми се наложи да съм затворена със семейството си в нас.”

За много хора от общността Прайд е изключително важно събитие и го чакат цяла година. За някои липсата на Прайд тази година се е отразила негативно, тъй като това е събитие, което дава видимост и овластява редица ЛГБТИ хора в България. Някои от тях споделят, че са се страхували да отбележат Прайд дори въщи от страх, че могат да получат негативни реакции от страна на съседи и роднини.

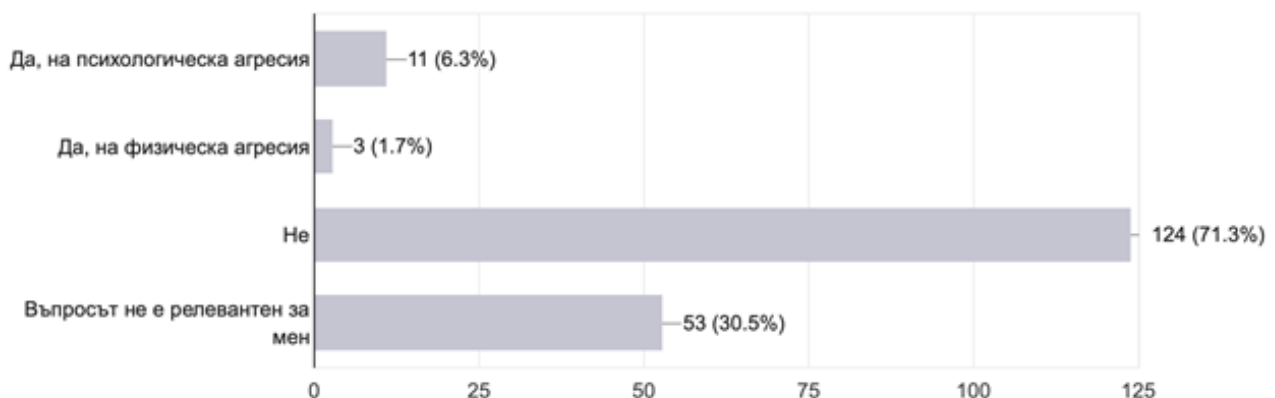
“Нямах смелостта да сложа ЛГБТ знамето на терасата ми на прайд месеца. Беше ме страх че съседите ми ще изяват агресия срещу мен.”

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

Въпреки това 124 човека от общо 174 споделят, че не са ставали обект на агресия у дома заради това, че са ЛГБТИ (71,3%). 11 човека споделят, че са ставали обект на психическа агресия и тормоз (6,3%), а трима души са били жертви на физическа такава (1,7%). За 53 души (30,5%) въпросът не е на дневен ред и не го намират за релевантен за себе си.

33. Бяхте ли обект на агресия у дома по време на карантината заради това, че сте ЛГБТИ човек?

174 responses

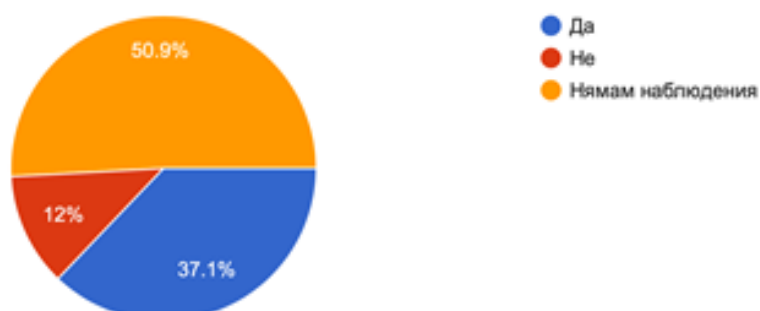

ОНЛАЙН АГРЕСИЯ

При 65 човека (37,1%) се наблюдава мнението, че онлайн агресията към ЛГБТИ общността по време на извънредното положение се е увеличила, докато 21 човека (12%) смятат, че няма промяна в това отношение. Мнозинството от анкетираните нямат наблюдения по въпроса (89 човека, 50,9%).

34. Смятате ли, че по време на извънредното положение, свързано с Covid-19, онлайн агресията към ЛГБТИ общността нарасна?

175 responses

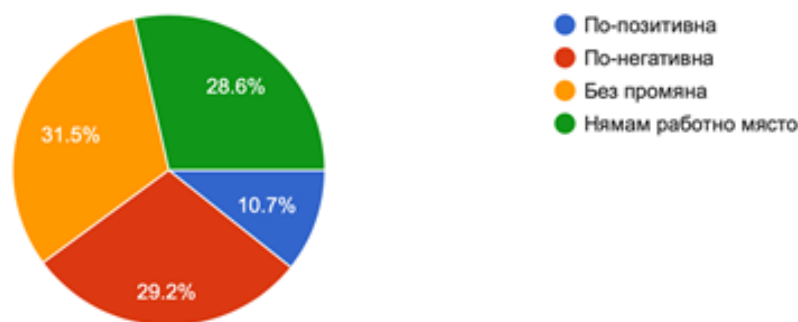

РАБОТНА СРЕДА

Повечето участници в анкетата споделят, че след мерките не е имало промяна в обстановката на работното им място (53 души, 31,5%). На второ място с 29,2% 49 човека посочват, че работната обстановка е станала по-негативна от преди. За 48 човека (28,6%) въпросът не е релевантен, тъй като нямат работно място към момента на попълване на анкетата. Само 18 човека (10,7%) споделят, че обстановката на работа е станала по-положителна.

35. Как бихте описали обстановката на работното си място след въвеждането на противоепидемичните мерки?

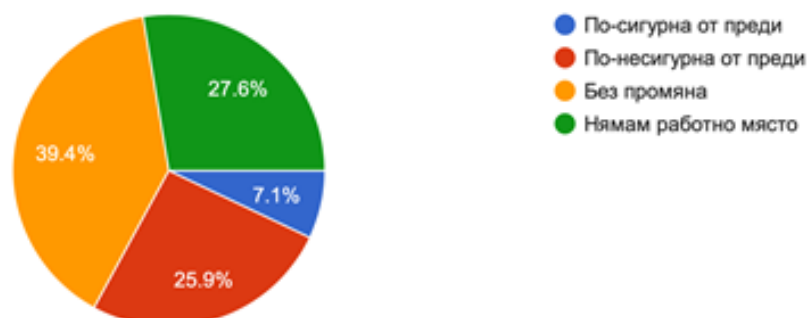
168 responses

На въпроса “Как бихте описали сигурността на работата си?” мнозинството от анкетирувани споделят, че няма промяна по това отношение в сравнение с преди (67 човека, 39,4%). 44 човека посочват, че се чувстват по-несигурни от преди на работното си място (25,9%). И само 12 човека (7,1%) намират работата си за по-сигурна от преди мерките.

36. Как бихте описали сигурността на работата си?

170 responses

КОНТАКТИ С ЛГБТИ ХОРА/ УЧАСТИЕ В ИНИЦИАТИВИ

От общо 174 човека, 76 споделят, че честотата им на общуване с други ЛГБТИ хора не се е променила по време на пика на пандемията (43,7%). 45 човека са започнали да се виждат по-често с хора от общността (25,9%), а 40 човека са намалили своите ЛГБТИ контакти (23%).

Въпреки че извънредната обстановка се е отразила негативно на немалко аспекти от личния живот на редица ЛГБТИ хора в България, то тя е успяла да повлияе положително на много от тях във връзка с въвличането им в повече инициативи онлайн и по-активното им участие в ЛГБТИ аквитизма. Причина за това е повишената нужда на ЛГБТИ хората да се свързват помежду си, да съхранят общностите си и да се подкрепят взаимно. Много хора споделят, че са били силно активни и са участвали редовно в онлайн срещите на групи за взаимопомощ на ЛГБТИ хора или на групи по интереси.

“Да, запусах се Big Gay book club.”

“Ами участвах в онлайн срещи на група за взаимопомощ.”

Други споделят, че са се включили в различни по вид обучения и в доброволчески инициативи и групи, както и арт събития и така са се присъединили към нови общности.

“Доброволствам за Билитис и участвах в Академията за Активисти на IGLYO.”

Благодарение на онлайн събитията много от хората споделят, че са намерили нови познати и приятели, докато други са започнали свои инициативи, насочени към общността.

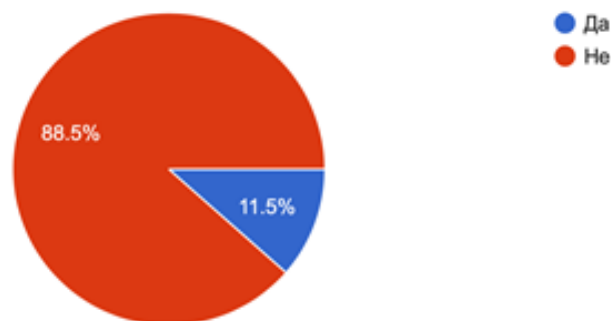
“Започнах да разработвам общностен подкаст съвместно с друга приятелка от група за взаимопомощ.”

ЛГБТИ УСЛУГИ ЗА ПОДКРЕПА

На въпроса дали по време на извънредното положение се е наложило на ЛГБТИ хората да потърсят услуги за подкрепа, 154 човека (88,5%) от общо 174 споделят, че не са използвали такива услуги и не им се е налагало, докато 20 човека (11,5%), са изпитали нуждата да потърсят ЛГБТИ услуги с цел подкрепа.

39. Обърнахте ли се към ЛГБТИ услуги за подкрепа?

174 responses

Най-много хора споделят, че са търсили подкрепа в общностни онлайн пространства като форуми, фейсбук групи и приложения за запознанства (47 човека, 46,1%). Групите за взаимопомощ са на второ място по предпочитания, като 17 човека (16,7%) са участвали в такива групи с цел получаване на подкрепа. Онлайн чатове за подкрепа са използвали 12 човека (11,8%). 7 човека са търсили пряк контакт с ЛГБТИ организация (6,9%), а на 4-ма души им се е налагало да звънят на телефон за пострадали от насилие (3,9%). Единични са случаите, при които хората споделят, че са търсили различни места и начини за подкрепа като изкуство и подкрепа от приятели. От данните става ясно, че немалко хора въобще не са търсили каквато и да е подкрепа, докато един човек споделя, че се е опитал да се свърже, но неуспешно.

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

По-големият дял от анкетираните ЛГБТИ хора посочват, че са чували и знаят за съществуващи ЛГБТИ организации в България (157 човека, 89,7%), като само 18 човека (10,3%) споделят, че не знаят за такива организации.

Мнозинството от тези хора споделят, че най-вече са запознати с Фондация ГЛАС (131 човека, 81,9%). На второ място те идентифицират Сингъл Степ - 110 души (68,8%). 102 човека от общо 160 разпознават Младежка ЛГБТИ организация "Действие" (63,7%), като най-малко хора от общността знаят за Фондация Билитис - 85 човека (53,1%).

НУЖДА ОТ УСЛУГИ И СЪБИТИЯ

Що се касае до услугите, които ЛГБТИ хората смятат, че ЛГБТИ организациите трябва да предоставят, някои от тях са на мнение, че това, което вече съществува е достатъчно и че ЛГБТИ организациите в България правят всичко възможно и са стигнали далеч, докато за други е доста важно да се предлага повече правна, психологическа и здравна помощ, да се организират уъркшопове и сбирки, анонимни чатове за подкрепа и други социални услуги.

"1. Легална помощ, например списък с адвокати, склонни да се застъпят за общността (казано по-просто, адвокати, които не са хомофоби). Оттам нататък: финансова помощ за наемането на такива адвокати. 2. Не мисля, че има денонощна спешна suicide prevention линия в България специално за общността, в която работят единствено хора от общността. Имаме спешна нужда от подобно пространство."

"Мисля, че трябва да се занимават повече с лигъл стъф, да работят с екип от правни експерти и ПР, така че да напредваме по-бързо с реални законопроекти и да можем в тези трудни времена да имаме реална защита."

"ЛГБТ социални групи и онлайн чатове за помощ не само за ученици."

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

Други идентифицират като изключително важна нуждата от групи и инициативи за подкрепа, както и приобщаването на ЛГБТИ хора от различни групи - хора над 50 години или такива с някаква инвалидност, ЛГБТИ бездомни хора, ЛГБТИ роми, както и предоставяне на различни по вид социални услуги, насочени към тези хора. Трябва да се мисли в интерсекционална посока, да се привличат повече ЛГБТИ хора, които са на различни възрасти и такива, които са представители на различни общности. С това се набляга на проблема с понижената видимост на определени групи в ЛГБТИ общността.

“мониторинг и политики на откриване, приобщаване, подкрепа и активност за лгбти+ хората над 50 години – психологическа помощ, активно партниране, инициативи, съобразени с възрастта, здравословния статус, психическите и психологически нагласи. политики за отхвърляне на ейджизма в общността. мониторинг и политики на откриване, приобщаване, подкрепа и активност за лгбти+ хората с физически недъг, физически ограничения, намалени или липсващи зрение или слух, ментални проблеми.”

“Смятам че трябва да има по-конкретен фокус върху ЛГБТИ бездомни и роми.”

Някои от ЛГБТИ анкетираните споделят, че имат нужда да виждат повече активни действия от страна на организациите в посока равнопоставяне.

“Смятам, че българските ЛГБТИ организации трябва да са много по активни в действията си, свързани с равните права на ЛГБТИ хората. Очевидно е, че трябва натиск от Европа за да се случи това, но ми се струва, че не се търси достатъчно подкрепа от там. Не съм запозната в детайли с работата на тези организации, но е 2020 и все още не мога да се оженя за приятелката си законно, нито законно да имаме дете. Вече сте поне 4 такива организации, а ние сме все още “нелегални”.“

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЛГБТИ ОБЩНОСТТА ОТ COVID-19 //

Една от причините за това да ЛГБТИ хората да имат трудности да видят активно участие на организациите е, че това, което правят, не се разпространява добре и стига до много малко хора и заинтересовани страни.

“Услуги не, по-скоро повече събития, за които обществото да чува. Защото бавно трябва да показваме на хората, че съществуваме и че сме видими. Трябва да свикнат да ни виждат сред тях.”

“Да разберат повече хора за съществуването им и как помагат а не да са в сянка.”

“Предлаганите към момента услуги се нуждаят от популяризиране, тъй като много малка част от ЛГБТИ обществото е наясно, че такива съществуват.”

Сред другите идеи за услуги и възможности, които ЛГБТИ организациите трябва да предлагат са ЛГБТИ уъркшопи, консултации за съдействие на гей двойки, които искат да имат деца, повече тематични културни събития, както и повече събития, където ЛГБТИ хората да могат да се забавляват и да се запознават.

“Интересно би било да се правят някакви ивенти, свързани със забавление на хората от общността. А, защо не и “Бързи срещи” или нещо подобно, за да се запознават хората и да откриват половинката си, ако въобще я търсят. В подобно защитено място, шансът хората да открият сродна душа, дори и само за приятелство и контакт, е по-висока.”